

ENDİŞE -3

❖ Bu konuştuğumuz mevzu sensin. Dolayısıyla çok mühimdir. Doktora gittin röntgenini çekiyor nerde neyin var sana gösteriyor. Bu dünyaya da bunun için geldik. Bu tanımlanmazsa, izah edilmezse, konumlanmazsa çözülmezse çözülürsün (darmadağın olur insan). Konumuz ENDİŞE, üçüncü ders. İlk önce mukaddime yapıyorum:

Endişe: felsefenin tanımlamasıyla «kaygı».. **Daha çok ferdi yaşamamanın ferdi düşünmenin zemininden çıkar. Yani cemaat olamamanın, biz olamamanın, «ben» olmanın zemininden çıkar. Bireysellikten, bütünselliğe adım atmanı zorlar.** Trafik işareti gibi, parmak uzatıyor sana, arabanın harareti gibi: aArabanın harareti yükseliyor, benzini de bitiyorsa, kırmızı ışık yanmışsa, otobandaysan, ve gece gidiyorsun... çaresine bak diyor sana.

Endişe → vicdanen senin sen olmanı sağlar. Ben , ben olamamanın bedelini yaşıyorum.. Yani hariçte yaşıyorum, ne derler diye yaşıyorum, ne derler diye giyiniyorum, ne derler diye alıyorum...

Ben , ben olamadığım için endişe çıkıyor.

Endişe → çocuklarda, delilerde, hayvanlarda, olmaması gösteriyor ki endişe zeki insanlara mahsustur.

Akıllılarda olmaz... Zekilere mahsustur...

(psikoloji 293'te; akıl ve zekavet arasındaki fark anlatılıyor. Zeki kimdir? ne yaparsak akıllı oluruz?)

Endişe → Zekilerde olur. Akıllılarda ise endişe, hakkın zemini olur.

Endişe ile korkunun farkı:

Korku → korkulan varlığın/nesnenin ve kişinin varlığı var. Yani bir şahıs, bir nesne bir olay vardır korkuyorsun.

Endişe → korkulacak hiçbir varlık ve nesne yokken oluyor.

Çünkü endişe → histir. Korku → aklidir. İkisinin de yönü istikbaldir.

Gelecekte → korku ve endişe olur Geçmişten → elem olur...

Yaşadığı hayat ile, itikad ve iman ettiği arasındaki anlamsızlığın, tamamlanmamışlığın, farkına varmaktan çıkıyor. **İtikad → aklidir iman → kalbidir.**

iman ve itikad ettiğin Allah ve Ahiret inancına uygun yaşamamanın farkındalığından çıkıyor. Yani; çamaşırın bir tarafını bu tarafa, diğer tarafını o tarafa çevirip sıkarsan su akar. ikisini aynı yaparsan su akmaz.

Ya da; kışın, dışarısoğuk, içerisi sıcak olunca camda terleme olur.

Pencereyi açarsanız, camda terleme olmaz. çünkü eşit. Yani ortada bir olay varsa, iki zıt çatışması vardır.

Kafir mesela uygun yaşamıyor aynı zamanda inanmıyor da o yüzden öyle bir endişesi yok.

ENDİŞE -3

❖ **Eğer kontrol edemezsen, krizi yönetemezsen seni yönetir. Zaten her şey öyledir. Yönetemediğin her şey seni yönetiyor demektir.** Dünya hadiselerinde sindirilmiş olan bizlerin geriye dönmenin ifadesidir.

Endişe daha çok 40'tan sonra olur. Mesela; 40'a kadar dünya malını-mülkünü kazanmaya adanır hayat ve o malı, mülkü gaye edinirken yapılan bir sürü eksiklik, hatalar var. **40 tan sonra ise 40'a kadar yaptığın hataları düzeltmeyle meşgul olursun. Yani; hayat-ı dünyeviye'nin temini yüzünden** (yatım olsun, katım olsun, evliliğim olsun, güzel bir aile hayatı vs.) **40 yaşına kadar olan yaşantımızda bir çok hatalarımız var. Çünkü dünyayı gaye edinmişiz. 40'tan sonra ise: daha çok 40 yaşına kadar yapmış olduğumuz hataların tamiri ve tövbesiyle meşgulüz. Endişe, bu ikisinin toplamından çıkıyor. Öncesinde endişe yok mu? var ama daha çok 40'tan sonra.**

Dikkat ederseniz, acımasız bir panik atak, depresyon vs. 40'tan sonradır ve onlar da çok zordur.

Hani demiştim; «rahatsızım, iyi değilim, hoca varmı, doktor var mı?» diyeceğine, geçmişine dön, kendinde kusur ara. Doktor ve hoca arama. Bu yöntem, kökten çözümdür...

Hangi doktora gidersen git, hangi ilacı alırsan al.. bu sıkıntı yine gelecek... gitmiyor.

Hangi hocaya okutursan okut yine geliyor.. Gitmez. kendin okusan da yine devam eder.

Sıkıntıda hoca veya doktor arama. Geçmişine geç.. Kusur ve hata ara.. Kaldır elini, tövbeyle yok et, kapı kapansın. Ondan sonra her şey tesir eder.

Fakat:

1- Umumi hukuka tecavüz etmeyeceksin...

2- Anne babana yanlışlık yapmayacaksın sen seçmedin çünkü

3- Kul hakkına riayet edeceksin

4- Kebair işlemeyeceksin. işlediysen ciddi tövbe edeceksin:

«Allah'ım Zat-ı Uluhiyetin hatırına, şu endişe vasıtasıyla hatamı bana gösterdiğin için Allah'ım sana sonsuz şükürler olsun. O hatamdan tövbeler tövbesi olsun. Allah'ım nasuh tövbesi ediyorum» dediğin anda rahatlayacaksınız inşaAllah. Ondan sonra Kevser suresini de okusan biter...

Endişe → insanı bireyleştirir. Seni buraya çeker, bir birey olduğunu farketirir. İlk endişe cennette başlamıştır.

Adem (as) endişe etmiştir: «son bulacağım, beka bulamayacağım, fani olacağım» diye endişelenmiş..

Oysa endişe edecek ne zemin ne de olgular vardır. O endişeden yasak meyveyi yemiştir. Yani; fanilik endişesi.

Fanilik korkusu değil. **Dolayısıyla endişede ana tema Şeytan.. Eylemsel itibariyle endişe hastalarından**

bahsedeyim; odadan çıkmaz, kendi başına kalır, hırçın, saldırgan, geçimsiz, öfkeli olur. Yani; birey olmanın

yoludur. Aslında, arabada hararet olduğunun göstergesidir. Adeta Allah insanı sahipsiz, dünyada koymuş,

bırakmış, bundan dolayı da hiçbir zaman mutlu olamayacağını zanneder insan: «tanrı beni, buraya

helikopterle bıraktı. Bırakılmış bir kişiyim» zannediyor (Allah, böyle bir şeyi yapmaz diye «tanrı» kelimesini

kullanıyorum). **Bunun gibi zannlar peş peşe gelmeye başlar.**

ENDİŞE -3

- «Dua da ediyoruz, olmuyor, yetmiyor.. Çocuğum da sakat. Şimdi bir de bu çıktı» gibi... Ve hayat anlamını yitirir. O zaman «anlamsız hayatı niçin yaşayayım» der... önüne seçenek olarak intihargelir. Oysa seçenek sunuluyorsa hürsün demektir. Bu seçeneklerden birini tercih edersen, sonucuna da katlanmak zorundasın. Bu da sorumluluk demektir. Sana teklif edilmiş, yüklenmişsin. yüklenilen her şeyin neticesi vardır. Neticesi de sorumluluktur. En büyük hürriyet sorumluluk almaktır. En büyük sorumluluk → sorumsuzluktur. En büyük yük → yük almamaktır.

Mesela;

« Bedevi Arab çöllerinde seyahat eden adama gerektir ki, bir kabîle reisinin ismini alsın ve himayesine girsin. Tâ şakilerin şerrinden kurtulup hacatını tedarik edebilsin. Yoksa tek başıyla hadsiz düşman ve ihtiyacatına karşı perişan olacaktır. İşte böyle bir seyahat için iki adam, sahraya çıkıp gidiyorlar.

Onlardan birisi mütevazi idi. Diğeri mağrur... Mütevazii, bir reisin ismini aldı. Mağrur, almadı... Alanı, her yerde selâmetle gezdi. Bir katı-üt tarîke rast gelse, der: "Ben, filan reisin ismiyle gezerim." Şaki defolur, ilişemez. Bir çadıra girse, o nam ile hürmet görür. Öteki mağrur, bütün seyahatinde öyle belalar çeker ki, tarif edilmez. Daima titrer, daima dilencilik ederdi. Hem zelil, hem rezil oldu.» (Sözler6)

Zahirde serbest değil mi ? yüksüz ama ne kadar köle... En büyük hürriyet → sorumluluk almaktır.

Sorumluluk alırsan hayat anlam kazanır. Bunları düşünmeden yaşamak, anlamlandıramamak, emanet-i kübrayı hamletmek, «Elestü bi-Rabbiküm / galu bela» ne demek ve bunları unutmak endişenin sebebidir. Unutmak nisbetinde endişe ortaya çıkıyor. Düşünerek yaşamak, sorumluluklar → hürriyeti getirir.

Endişe çok önemlidir. Psikolojik hastalıkların zeminini oluşturuyor. Korkudan beterdir.

Korku → aklidir. Endişe → hissîdir, vicdana aittir.

Korku; daha çok objelerle çalışır. Mesela gece daha çok olur. onun için; sinema ve tiyatro kapalı yapılır ve ışıklandırılır. madem ışıklandırıcaktın, ses geçirmez cam yap güneş gelsin.. Olmaz. Çünkü orda kullanılacak objelerden bir tanesi de ervah-ı habisedir. Kötü ruhlar kullanıldığı için heyecan olur. Güneş ışınları altında kötü ruhlar olamaz, cin olamaz, ervah-ı habise olamaz... Çünkü Allah cc bölmüştür: Gece onlarındır, gündüz insanlarındır. Sanal bir ortamla gece yapıyorlar ki orda cirit atalım diye. Onlar bile kullanılıyor.

Bilerek yapılıyor. Madem ışıklandırıcaktın tavandan pencere aç, güneş girsin. Niye lamba kullanıyorsun? Hepsini bilerek yapılıyor. Televizyondaki 25. kareler ve renkler.. gazetede renkler..

Gazete haberlerini birisi hazırlar, birisi tasnif eder, sihir ve büyücülerin önüne verilir ki bu habere gidecek renkleri seçip yüklesin. Bu işin ehliyim, tevazusunu yapmayacağım. Renkle, sesle, şekille; sihir ve büyü oluyor ...

ENDİŞE -3

«Yoksa elim endişeleri içinde,
kendini uyutturmak ve
unutturmak

} için çocukça oyuncaklarıyla,
haylaz bir hayatla yaşayacak.»
(Ş:224)

- Çocuklar oyuncakların arkasına saklanır. Çocukları oyuncak mezarlığına atmamızın sebebi: kendi dünyamızı yaşamaktan geliyor. Çocuğu düşündüğümüzden değildir. «Oğlum hadi bir çizgifilm aç bak» demek ve odasını oyuncak mezarlığına çevirmek ve onu oraya atmak çocuğu baştan def etmektir!
Hiç bir oyuncak alma, çocuğa tencere kapağını ver, ama sen oyna... Kendini ona ver.
İnsan da öyle. Kadın, araba, marka, telefon hastalıkları, oyuncakların arkasına gizlenmektir..
Ruhsal sıkıntıyı bastırmak, kaçmak, kendinle yüzleşmek, tanışmak adına reddetmelerden kaynaklanıyor.
Bunlar ruhsal sorundur...

Ahirete imanı artması nisbetinde, kişinin ümit ve güveni artar. Gelecek endişe ve korkularımız ahirete iman ile kalker. Geçmişteki teellüm yani yaptığımız hatalar (bizi sıkan) ne ile kalker? Allah'a iman ve tövbe ile...
ALLAH'A İMAN → nokta-i istinad. Ahirete iman → nokta-i istimdad yani fitratın isteğine cevap yeri.

Korkular ve endişe de istikbale aitti. Endişe ve korkuların mı var? Ahirete imanını artır.

Ölümden korkun mu var? «Ölümden ürküp, kabirden korkup, başını çevirme. Merdane kabre bak, dinle ne taleb eder. Erkekçesine ölümün yüzüne gül, bak ne ister.» (Sözler 170)

Endişe etme kabirden. Kabirle yüzleş, ne istiyor? Ne istiyorsun arkadaş git mezara sor.

Verdiği cevaba göre yaşa ki daha endişe etme.

Ümit ve güven; insana sevinç ve genişlik verir. Dünyada Allah'a imandan başka en büyük nimet Allah'tan ve ahiretten ümitli yaşamaktır. Ümitli olmak... Bundan daha büyük servet yok. Başkasının, yatına, katına değil, ümitli yaşamasına özenin. Siz sokaktakileri hür mü zannediyorsunuz? Siz dört duvar arasındakileri hapis mi zannediyorsunuz? Tutsak mı zannediyorsunuz? Yatta, katta, mercedeslerin içinde mutlu ve huzurlu olduklarını mı zannediyorsunuz?

Bir gün Almanyadan gelen misafirlerimi dersten sonra gezdirmek adına Boğaz'a Emirgan'a salep içmeye gitmiştik. Türkiye'deki kardaşlarımla tanıştırdım onları. Onlar sohbeta daldılar. Ben içeride biraz sıkıldım... Dedim; birkaç dakika bana müsaade edermisiniz? Tamam dediler.. Gidiyorum fakat o kadar harika ki... Deniz bana harika şeyler diyor, konuşuyorum..Böyle dalmışım. Uzaktan yatta birileri oturuyorlarmış.

ENDİŞE -3

- Ben tabii dalmışım.. telefonu çıkarttım bir şeyler yazıyorum, bazen gülüyorum (herhalde öyle olmuş ki adam yattan inmiş geldi)
 - bakar mısın? selamünaleyküm
 - Aleyküm selam... (takkemiz var ya bizim)
 - Tanışabilir miyiz?
 - Tabii.
 - Ya denize bakıp gülüyorsun, mutlusun. Bu nasıl oluyor? Bu yat benim. İçinde niye mutsuzum?. Sen suya bakıyorsun mutlu oluyorsun...
 - Senin mi o? Gel girelim...
 - Çok isterim.

Sonra biraz konuştuk. Sonra Nurları tanıdı, Allah'a hamdolsun. İşte size ne söylüyorsam yaşamışım.

Kötü olmaya zamanım yok.. Kötü olmak için düşünmek lazım. Sonra hisler aktif olacak.. O da bezleri aktif edecek de kötü hissedeceğim.. oysa kötü olmaya vaktim yok. Çünkü iyilerle meşgulüm. Beni tenkid edenlerle meşgul değilim, beni sevenleri sevmeye meşgulüm. Tenkid edenlere zamanım yoktur. Dolu doluyuz.. bak derse bile 3 dk geç kaldım yani yetişemiyorum..

Ümit ve güven → insana sevinç ve genişlik verir.

İmandan sonra en büyük nimet → Allah'tan ve ahiretten ümitli olmaktır.

Öyle olursa; her şey sana cennet olur, yol olur.

Eğer ahirete ümidin, hayattaki yaşantılarından ümidin yoksa; yollar sana diken olur, dağ olur.

ENDİŞE -3

- Endişenin en büyüğü daha gelmedi... Allah (cc) cehennem endişesini, kabir azabını, cehennem tehtidini tepemizde tutuyor? Cehennem endişesi, imansızlık endişesi, kabir endişesi niçin tepemizde? Her an musalla gibi duruyor? Niçin bir an bizi rahat bırakmıyor?

Yani; bu mu hak? bunu mu yapsam, şunu mu yapsam, hangisi senin için doğrudur, Ne nedir, neye göre nedir, hangisi nereye göre doğrudur? Gibi soruların içerisinde kıvranmak, Sünnet-i Seniyyeye uymama nisbetinde geliyor. Endişe → bir ağırlıktır...

- **hadsiz zararlı, zulümatlı yollar içinde birer düğme hükmünde görüyordum.**

.....
Sünnet-i Seniyyenin o vaziyete temas eden mes'elelerine ittiba ettikçe, benim bütün ağırlıklarımı alıyor gibi bir hıffet buluyordum.

Bir teslimiyetle

tereddüdlerden ve vesveselerden,

Yani

"Acaba böyle hareket hak mıdır, maslahat mıdır?"

diye endişelerden kurtuluyordum.

- **Ne vakit elimi çektiysem, bakıyordum: Tazyikat çok. Nereye gittikleri anlaşılmayan çok yollar var.**

**Yük ağır,
ben de gayet âcizim.
Nazarım da kısa,
yol da zulümatlı...**

**ne vakit Sünnete yapışsam;
yol aydınlaşıyor,
selâmetli yol görünüyor,
yük hafifleşiyor, tazyikat kalkıyor**

**gibi bir halet hissediyordum
(L.50)**

- **Yani; bu mu hak? bunu mu yapsam, şunu mu yapsam, hangisi senin için doğrudur? «Ne nedir, neye göre nedir, hangisi nereye göre doğrudur?».. gibi soruların içerisinde kıvranmak, Sünnet-i Seniyyeye uymama nisbetinde geliyor. Endişe → bir ağırlıktır...**

ENDİŞE -3

SÜNNET-İ SENİYYE:

→ **Pusula gibi** (pusulasını kaybeden gemi için, hiçbir rüzgar doğru rüzgar değildir. Sünnet-i Senniye; okyanusta yolunu şaşırarak, kaybeden için pusuladır)

→ **Elektrik düğmesi gibi** (Karanlıkları, aydınlatan veya vesile olan.

Bizzatihi kendi lamba değil, lambaya geçit veren)

→ **Bütün ağılıklarımı alan...**

→ **Tereddütlerimi kaldıran...**

→ **Vesveselerden kurtaran...**

→ **Endişelerimden kurtaran...**

→ **Tazyikat çok...**

→ **Nereye gitiikleri anlaşılmayan çok yollar var...**

→ **yük ağır...**

→ **Ben de gayet acizim...**

→ **Nazarımda kısa...**

→ **Yol da zulümatlı...**

ne vakit Sünnete yapışsam;

- **yol aydınlaşıyor,**
- **selâmetli yol görünüyor,**
- **yük hafifliyor,**
- **tazyikat kalkıyor**

« **Eğer ahirete iman imdadlarına yetişse
birden onlar nefes alır**

- **sıkıntılarını**
- **meyusiyetleri ve**
- **endişelerini ve**
- **intikam hiddetleri**

**derece-i imanına göre
kısmen ve bazan
tamamen zail olur (Ş.226)**

- **dünyevi sıkıntılarında nefes almak,**
- **meyusiyetlerden kurtulmak**
- **endişelerinden kurtaran**
- **intikam hiddetlerinden kurtaran**

**Ahirete imanın
derecesine göre...**

- **Endişelerin, sıkıntılarının → *şimdiki zamandadır ama gelecekte besleniyorlar,***

Ahirete iman ise → en sonun sonudur. Geleceğin geleceğidir.

Ölümden niye korkuyoruz? → dünyayı sonlandırdığı için...

Ahirete iman → dünyayı sonlandırarak sonlandırıyor, ölümü öldürüyor..

ENDİŞE -3

- **Endişenin yönü** → gelecek, istikbal...

Gelecek ise; karanlık, yorumlanamamaktan, itikad ettiğimiz hayat ile yaşadığımız hayat arasındaki çaprazlıktan, zıtlıktan geliyor. Endişe demek ki geleceğimizi yorumlayamamaktan oluyor..

Ahirete iman ise, geleceğin geleceğidir. sonun sonudur.

Endişe: kabirden, haşirden, cennete, darüsselam..ondan sonra bitti endişe.

Ahirete iman ise, ebede kadardır... sonun sonu, ahirete imandır.

Ölüm; dünyamızı sonlandırıyor. Biz de ölümü sonlandırıyoruz ahirete imanla. Ölümün arkasına geçiyorsun.

Ruh sıkılıyor. Yanıyor. Ruhun içerisinde kalb var. Kalbin içerisinde ise vicdan ve dimağ var. Ruh, hizmetçisine (akla) diyor; «bak ben çok sıkılıyorum, nefes alamıyorum.Çöz bunu ve çareyi getir...» (akıl kudsi bir cihaz) Akıl bakıyor, bir şey göremiyor. Çünkü akıl; eşya arasındaki ilişkiyi ve çelişkiyi, yani; birbirine benzeyenleri ve zıtlaşanları çözümler. Realitede çalışır, çünkü alettir. Termometre havada çalışır suyun altında çalışmaz. Barometre de havada çalışır...vs. Akıl varlıkta çalışır. varlıksız bir ortamda keşif yap desen durur kalır.

Akıl bakıyor ki ruhu sıkın görünürde bir şey yok. Çünkü ruhu sıkın ademdir : varlıksız varlık, vücudsuz vücut, sıfatsız sıfat, vasıfsız vasıf. Ruh sıkın bir şey var ama yok..

Adem; vücudu yok, sıkıntısı var. Öyle rezil bir şey ki cehennem yanında nimet olur. Cehennem, adem hesabına çalışıyor. Cehennem: adem ile bizim aramızda berzaktır. Patronu, adem. Düşünün; cehennem cehennemini bu Akıl ademi nasıl tanımlayacak?

Akılın öyle bir kapasitesi yok ki tanımlasın.. Ruh «bul» diyor. Akıl «yok kimse» diyor.

Akıl, yorumlayamamaktan, izah edememekten kaynaklanan o ademî dayatmaları, sıkıntıları, bir benzetmeye gitti. Bunların adına «ölüm korkusu» dedi. Akıl çaresizliğinden kişinin karşısına ölüm korkusunu çıkarttı...

Akıl; ölüm korkusunu, acizliğinden ve çaresizliğinden çıkarmıştır.

Ölüm korkusu; Ademin üzerindeki battaniye, adem gibi hissedildiğinden dehşet alınıyor. Ölümü çözünce de hâlâ sıkıntı devam ediyor. O halde sıkıntı ölüm korkusu değilmiş! Ademmiş..

Ademin çaresi? → hiçliğini bilmek ve terkler nisbetinde çalışır ve kurtulursun. Ademe karşı TERKler.

Akıl terklerle çalışır. Kalb ise eylemlerle çalışır.

Hız. Âdem, unutarak kendine o anda vücut rengi verdi. O meyveyi yiyerek beka bulacağı zannetti. Çünkü ölüm endişesi, bitme endişesi, yok olma endişesi sardı onu. Öyle olmasaydı o meyveyi yemezdi.

İmansızlık tehdidi → solda,

Cehennem tehdidi → sağda (gelecek, istikbal) tepemizde zebani gibi neden tehdit unsuru olarak duruyor?

Sana namaz kıldırılmak için değil...

ENDİŞE -3

« Bir saat kadar yanında yalnız onu dinlemekle
bütün endişelerim zâil olup, »

(E2: 139)

Endişeler nasıl zail olur?

- Eğer bunların tersini yaparsan da tersleri çıkması gayet normal ve kaçınılmazdır..
- Fani endişeler de var. Demek ki bakî endişeler de var.
Fani, geçici endişeler de var. baki daimi endişeler de var. (Ş: 560)

- Allah (cc), Rahman ve Rahim olarak bilinmek isitiyor. Çünkü Kur'an'da بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ diye başlıyor. Endişeyi de tepemize koymuşsa, o da rahmetindedir. Tependeki güneş gibi. Biz bu dünyaya cennete girelim diye gelmedik.. zaten ordan geldik. Başka daha büyük bir gayemiz var. Nedir o ? Rıza-yı İlahi.

Anne karnındaki çocuğa anne diyor ya seni çok seviyorum.. Çocuk nasıl duyar ? Allah'ın seninle konuşmasını nasıl duyarsın biliyor musun? Anne karnındaki çocuğa annesinin konuşması tipinden... nasılsa öyle.

Anne stres yapar, çocuğa yansır. Mutlu ve huzurlu olur, çocuğa yansır. Allah ile de biz böyleyiz.

O annenin duyguları vahiydir. Anne mutluluk hisseder, çocukta enerji olur.

O anne (haşa) esma-ül hüsna bütünlüğü, esma'nın içindeyiz, anne karnındayız. biz esmanın en donmuş haliyiz.

Anne çocuğuna gadap ve muhabbet hissettirmiyor mu? Çocuğada yansıyor. Peygamber kıssalarındaki gadap (Lut, Semud kavimlerine gelen) annedeki stres gibi.. Anne çocuğunu kendisinden bilmez, kendisinin parçası bilir.

Baba gibi değildir. Tersten bakalım..mesela anne karnında ikiz çocuklara:

Deseler ki; Ahmet..

- efendim Mehmed

- ya biz annedeymişiz

- ya ne demek anne, bilmiyorum ki

- Nerdeymiş, bir yerdeymişiz...

- ne demek bir yerdeymişiz ? (başka yer var olduğunu bilmiyor ki bulunduğu yeri bilsin)

Annesinin yapısını, kilosunu, ruhsal alemi, fikriyatını, duygularını, hissiyatını bilebilir mi?

Nerde yaşadığını çocuk bilebilir mi? Biz de Allah'ı böyle bilmiyoruz.

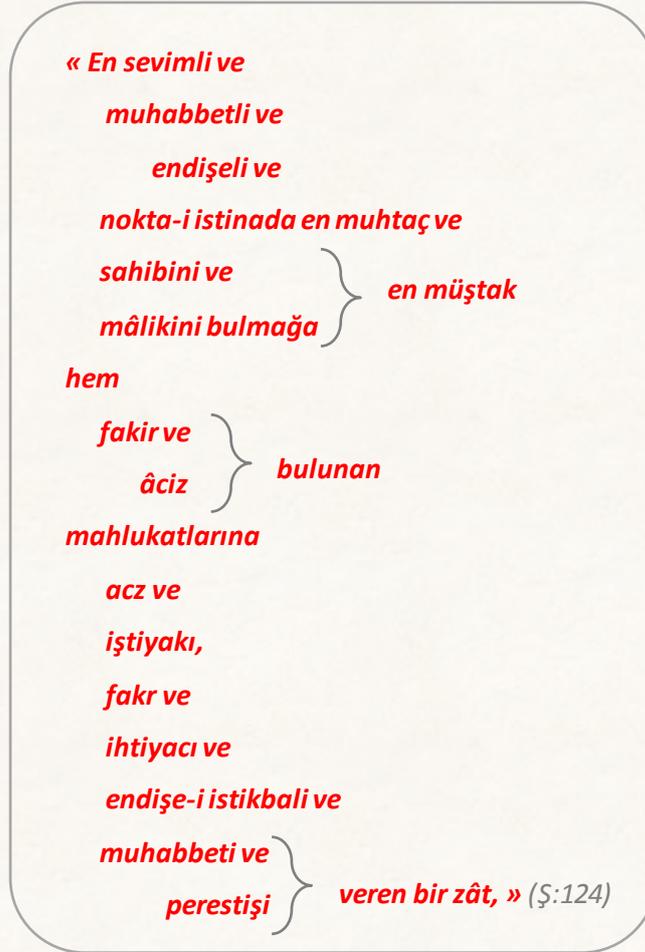
ENDİŞE -3

- **Anneden çocuğa bakmak** → **merhamet-i ilahiye**
- **Çocuktan anneye bakmak** → **camilerdeki vaazlar gibi. Allah var, cehennem var, domates kafalılar, cehennemde yanacaksınız..gibi.**

«Allah sema ve arzın ve içindikilerin nurudur».. yani buz diye kafayı takma, su işte. Buzun hakikatı sudur.

Allah'ın nurundandır. Her şey o nurun donmuş halidir. Ben esmanın donmuş haliyim. Buz, suyun donmuş halidir.

Su, buza ne kadar yakınsa, esma da bana o kadar yakın. Esmâ, yani Allah nerde? Su, buzun neresindeyse..

- **Yukarıda sıralanan sıfatlarla donatılmış bir insanın; Allah'a ne kadar ciddi ihtiyacı var düşünün..!**

(arkasında cehennem ve imansızlık tehdidi var önünde bir yol açılmış).

Yukarıdaki sıfatlar → **hem insanın hakikatını tarif ediyor**

→ **hem de insanı tanımlıyor.**

Eğer bu şekilde kendini bilse, görse, şuur etse, tefekkür etse, onun aleminde Allah nasıl ihtiyaç olur kıyas et..!

Allah niçin bazı insanlara göre ihtiyaç değildir? Kendilerini tanımadıkları vekendilerini sorgulamadıkları için.

Bir sığır Allah'a ne kadar ihtiyaç duyar? Bir de kendini düşün. Çünkü; sığır, sığır olduğunu bilse, kafayı yer.

Köpek, köpek olduğunu bilse, kafayı yer. İnsan, kendisini ne kadar sorgularsa, ne kadar tanımlarsa, ne kadar tanırsa, Allah o kadar ihtiyaç olur... Onun için; kendini tanıyan Allah'ı tanır.

ENDİŞE -3

- **Allah'a ihtiyaç duymayan insan kendisini sorgulamayan, kendisini tanımayan, kendisini yaşamayan, kendisiyle tanışmaktan korkan, sorumluluk almaktan uzaklaşan, hariçte yaşayan, ne derler diye giyinen insandır.**
Allah'a cc. ihtiyaç duymamak; Yukarıda sıralanan hakikatlerini bilmemekten ve tanımamaktan ileri geliyor...
- **Allah'ı (haşa) inkar etmek;**
 - **1- kendini tanımamak**
 - **2- kendini, kendisiyle reddedip kaldıran**
 - **3- kendisinin, kendisine yetebileceğini zannetmek**
 - **4- kendisine şu soruları sormamaktan: «nereden geldim, nereye gidiyorum, burası neresi, ben kimim?» sorularını kendine sormamak, veya cevaplarını merak etmemek, cevaplarından korkmaktan...**
- **Allah'ı anlatmadan önce bir nebze dahi olsa insana kendisini anlatacaksınız.. ilk önce kendisini, kendisine anlatacaksınız. Sonra ustasını merak edecek. Sanatın sanat olduğunu kabul etmeyene, sanatkarı nasıl anlatacaksın? Eğer bir çiçeği kör birisi yaptı diyorsa, ölü topraktan dirileri çıkartana ölüdür diyorsa; Kur'anda Allah Alim ve Hakimdir diyen ayetini inkar etmesi normaldir. Kendini merak ettirmek lazım.**
Allah'ı mı merak ediyorsun ? → Kendini merak et
Allah'ı mı tanımak istiyorsun ? → Kendini tanı
Varlığın sebebi en az varlık kadar vardır ve kıymetlidir. Mesela; suyun kaldırma kanunu sudan önce yoktur, suyla vardır ve toprağa, taşta, montaj edemezsiniz. O zaman suyun kaldırma kanunu sudan önce yoksa, suyu yapan, suyun kaldırma kanunu olamaz. Allah'ı inkar eden, kendisini de inkar edendir, kendini reddedendir. Mesela; kişi yalan konuştu, yalan konuştuğunu bilmiyor mu? O zaman kendisini reddiyor... İçerisi ve dışarı çatışıyor... Kişinin içi ile dışı farklı.
- **Burası dünya, kavşak. 18 bin alemin kavşağı burası. Cennetin bile yorumlandığı bir yerdir burası. Cennetin bile buraya ihtiyacı olmuştur.** Çünkü Adem as cennette olduğunu bilmiyordu. Cennette olduğunu bilseydi, baki olduğunu bilecekti. Baki olduğunu bilseydi, son bulma endişesi olmayacaktı. Meyveyi de yemeyecekti. Demek bizim cennete yüklediğimiz manayı yüklenmemiş. Cennette olan, cennette olduğunu bilemez... Ancak dünyaya gelen, cenneti bilir. Burası ile bilinir orası. Burdan bilinir Allah. Orda kabul edilir, bilinir, secde edilir. Burda tanınır, seyahat edilir...

Enfusi dersler; yani kendini ötelere, ötelere kendindekilerle, tanımak ve tanımlamaktır. Sırf zahire gitmek, (namazda eğilip kalkmak, Risale-i Nur'a lügat manası vermek, tanımlarla gitmek, Kur'ana meal vermek) Esmâ ve Sıfatlara gitmektir. **Batın'la gitmek ise,** esma ve sıfatı da içine alarak, şuunatı zatiye ve mahiyeti zatiyeye kadar ruhu uzandır. Zahire kanaat eden bunları kabul ediyor demektir.

ENDİŞE -3

- **"Kur'an-ı ekber denilen kâinatın nizamında kudret-i ezeliyenin i'cazını göremeyen veya görmek istemeyen o fâsıkların; Kur'an-ı Kerim'in de nazm u i'cazında tereddüdlere ve kör gözleriyle i'cazını göremeyip inkâr etmeleri, baîd ve garib değildir.** (İşarat-ül İ'caz 173)

Çünkü gözleri önündeki sanatı görmeyene, ilmen, intikalen bilinebilecek olan Allah'ı ve Kur'anın belagatını inkâr etmeleri gayet kolaydır. Gözünün gördüğüne, aklının anladığına, ruhunun hissettiğini yok diyene, bir şey denemez denmemelidir...

- **Zahirde kalanın imanı da zahirdedir. Ne mutlu kendini fark edene..** Dünya ve ahiret 18 bin alem bile konuluyor kenara.. Öyle cennet-cehennem, ölmek-yaşamak imanı kaybetmek-kazanmak gibi davası bitiyor.

Fena-yı mutlak yolu bu işte;

« Gavs-ı Geylanî, o hârika kasidesinin tazammun ettiği ezvak-ı fevkalâde, Hazret-i Şeyh'in sırr-ı azîm-i Ehl-i Beyt'in irsiyetiyle Âl-i Beyt'in şahs-ı manevîsinin makamı noktasında ve Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ın verasetiyle Hakikat-ı Muhammediyyesinde (A.S.M.) kendini gördüğü gibi, fena-yı mutlak ile Cenab-ı Hakk'ın tecelli-i zâtîsine mazhariyet noktasında, kasidesinde o sözleri söylemiş. Onun gibi olmayan ve o makama yetişmeyen onu söyleyemez; söylese mes'uldür» (Sikke-i Tasdik-i Gaybi 149)

Allah'ın şuhud mertebesine dahil olana Allah'a iman et denir mi? Şuhud-u imanı; imanın vesvesesiz mertebesine varana, iman et denmez. İman gaybadır. Şuhudda gayb yoktur. Ve yaşarken bunlar..

Peki ölen buraya geliyor da yaşayan niye oraya gidemesin? Evliyalar geliyorlar, timsal-i suretiyle burdalar. Siz sokakta gördüğünüz her insanı insan mı zannediyorsunuz? İnsî ve cinnî şeytan var. Şeytan, insan libasına girmiş. Elini tutsanız boşluğa düşersiniz. Bazen kafasını kullanıyor, bazen vücudunu kullanıyor. Metrolarda vs. yerlerde, boğazdan aşağı insan, kafası domuz veya yılan görülüyor, deniliyor.

- **Allah'a ihtiyaç duymak kendini tanımak kadardır. kendini neye nisbetle merak edip keşfederse o nisbetle Allah'ı merak edecek, ve kendi küçücük ölçüleriyle de Allah'ı keşfedecektir Ve imanın vesvesesiz mertebesine çıkmaktır ki artık ünsiyet-i hak olur. Huzur esmasına mazhar olduğu için hiç bir zaman gaflet olmaz. Resulullah gibi (asm) huzur-u daimi denilince, yani Allah'ın huzurunda daimi... Rasullullah da böyle.**

Şu anki halinizi düşünün, ölünceye kadar devam etse, gaflet olmaz. Şuanki yaşadığınız haletler, içerde coşan irfanlarınız, buralı değil. Yani, bir kelam vardır tanımak, bir de kelamla tanıyacaklarınız vardır o irfandır. Şu anda yaşadıklarınız buralı değil. Burada, orayı yaşıyorsunuz, oraya gitmekten niye korkuyorsunuz? Yaşadığınızın aslına gideceksiniz. Şu haletinizin aslına gitmek istemez misiniz? Bu halet ahiretliktir. Bu haletin gitmesinden kork, bu haletin kaynağına gitmekten korkma. Zira, korktuğun aleme iman etmişsin. İman ettiğin yere gitmekten niye korkuyorsun, madem korkuyorsun niye iman ettin? Çünkü iman emindir...

ENDİŞE -3

- Kişi kendisiyle hiç meşgul olmuyorsa, ne zaman fırsat bulup kendinle tanışacaksın? sohbet etceksin hiç kendinle çay içtin mi? hiç kendini ödüllendirdin mi? hal hatır sordun mu? niye bir irfan sofrasında oturmadınız? Kendisinin donmuş et yığını donmuş enerji, duygularını ve hislerini maddenin fonksiyonu olarak görüyorsun. öyle misin ?
- **Sen kimsin biliyor musun? Kullandığın gömleğe bak, elbisene bak: Heva, tabiat, asar, damar, His: bunların donmuş hali bedendir, nefistir, libastr.** Senin, evindir. Bu bina ile benim farkımı düşün. ceset ile ruh da öyledir. Gel de bu cesedi gaye edin... İçerdeki hakikata bakma, çerçeveleriyle meşgul ol. Binanın dış cephesini süsle, içerde açlıktan kıvranıyor, buhran geçiriyor, kriz geçiriyor; cephe çok güzelmiş garajda mercedesin varmış!!! Lütfen, binayla kendin arasındaki farkı hayal et.. öyle de değilsin daha acayıpsin.

Duygu ve hislerini maddenin fonksiyonu olarak gören;

- gözünün gördüğüne,
 - Elinin dokunduğuna,
 - kulağının duyduğuna,
 - dilinin tattığına,
 - burnunun kokladığına,
 - aklının anladığına
- kanaat eden kişi Hâlıkını niye merak etsin ki...**

- **Siz mi Allah'ı unuttunuz?** «ceza, cehennem vereceğim, size taş yağdıracam» demiyor: **ben de sizi, size unutturacağım diyor.** Seni sana unutturacağım.. hiç kendinle meşgul olmayacaksın. Hiç tanışmayacaksın kendinle. En büyük ihanet, kendine oluyor. Müflis budur. Öyle bildiğimiz harici bir ceza vermiyor Allah.. **Cehennem cehennemi, Allah'ı kaybetmektir. Cehennem, cennet olur onun yanında..**

Cennetin cenneti, Allah'ı bulmaktır.

26. Söz de geçen ayet meali وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ

Zahire kanaat eden, enfüsi alemleri inkar eder. Bunlardan bahsedenleri de tekzip ve kazip diye inkar edip insanları ihfal ederler. Tarih, hep bunlarla doludur. **Enfüşçiler buradayken orayı, oradayken burayı da yaşarlar... Enfüşçiler, hem orayı hem burayı aynı anda yaşadıkları için, bunlar çift hayatlı sayılırlar.**

Üstad da «çift dünyalılar» ve «iki hayatlı olmayanlar karşına çıkmasın» diyor.

Endişenin sebebi çift hayat yaşamamaktan geliyor. Endişeyi kaldırırsanız insanlık yok olmuştur. Hayvanların, meleklerin, çocuğun, delinin endişesi yoktur.

- **Endişenin vasatı : Sünnet-i senniye dairesinde hayatını ve fikriyatını ve hissiyatını kiblesine koymaktır. Donukluktan ve manasızlıktan kurtarmaktır. Dua, teslim ve tevekkül , üç zamanın arkasına geçip hazır zamana hakim olup, şimdiki zamana hükmetmektir.**

Enfüşçiler; «onlar, âlem-i gayb ve âlem-i şehadet } **ortasında İNSANÎ BERZ AHLARDIR ve iki âlemin birbiriyle temasları ve muameleleri, insana nisbeten o noktalarda oluyor..»** (Ş. 121 - 122)

- **Enfüşçiler; «hüvel evvelihû vel ahirihû vezzahirûhû vel batın» isimlerine mazhardırlar. Ve onlar, alemi gayb ile alemi şehadet arasında berzachtırlar. İnsanlar, ahiretteki insanlar, bu koridoru kullanarak geçerler bunlarsız geçemezler. Peygamber asm olmasaydı, onun varisleri olmasaydı, onların takipçileri olmasaydı bunları duymayacaktık. Sadakatı nisbetinde takipçilerde bunlar olur.**

- **Zahirciler → zekidirler...**

Batıncılar, enfüşçiler → 2 hayat, 4 hakikatı birden yaşarlar...

Evvel → çekirdek

Ahir → Meyve

Zahir → Ağacın zahiri

Batın → Ağacın içi

- **Asrın imamları, Cenab-ı Hakkın ruyetine mazhar olmuşlardır. Yoksa, asrın imamı olamazlar.. miraçları tamamlanmıştır. Fena-yı mutlaka mazhar olmuşlardır. İmam-ı Rabbani deyince tüylerim ürperiyor... Abdulkadir-i Geylani, Mevlana Halid-i Bağdadi, İmam-ı Şafii, Bahaddini Şah-ı Nakşibendi, İbrahim-i Düsuki, Ebul Hakem-i Şazeli... vefatlarından sonra aynı hayattaymış gibi icraat yapıyorlar, Mektubatta diyor. Sen ne yapıyorsan onlar daha kalitelisini yapıyor. Avam için ölüm vardır, havas için yoktur. Gidip gelmek avama yoktur.**

«Evet her vakit semavattan melaikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in "Dihye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misalîyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelal..» (Mektubat 57)

Evliyaların bir kısmı demiyor ekserisi dünyaya timsal-i suretleriyle timsali bedenleriyle geliyorlar diyor. Buradan orayı yaşayanlar, oradan burayı yaşama hakkını kazanmışlardır. hayat mertebesi 4 tür isterlerse yerler içerler, oruç tutarlar. onların bir kısmı 2. kısım hayatı kullanıyorlar Hızır (as) 'den üstündürler. peygamberse değildir.

ENDİŞE -3

- **Süprizlik Allah'ın rahmeti noktasında beklenir. Nasıl yaşıyorsanız hayatınızı, ahiret aynen böyle olacak. Bu çekirdek olacak.. İman ettiniz, imansız hayat verilmeyecek. Namaz kıldınız, namazsız hayat verilmeyecek. Ama namazsız gittiniz, namazlı bir hayat da verilmeyecek. Hiç endişe etmeyin. Namazını kıl, kazalarına başla, internet, cep telefonu, televizyonlardan uzak dur. Beyin enerjisi sömürülüyor. Günahtan bahsetmiyorum. Zaten günah yapılırsa şansınız yok..**

Hem nasıl ki; batarya, pil (enerji) ile film çekiyoruz. Batarya ile film çekiyoruz, film seyrediyoruz...Ama batarya film değil. Batarya bitmesi demek, filme dönüşmesi demektir. Bitmeyle, dönüşmek arasında zaman yoktur. "Ey sema suyunu kes" dediği anda kesilmiştir. kesildiği anda söylemiştir. zaman yoktur. Nasıl pil ile video yapıyorsak; pil bitiyor, filme dönüşüyorsa...

Güneş → oduna,

Senin hayatın da (ömür) → ahiret filmine dönüşüyor. Ömür ahiret filmine dönüşüyor...

Size bu dünyada verilen ömür → pildir, enerjidir, bataryadır. Odun, donmuş güneştir. Çünkü odunu yaktığın zaman donmuş güneş çıkıyor. Güneş, nasıl oduna dönüşüyorsa. Odunun en büyük düşmanı ateştir, odunun içinde. Pil, filme dönüştüğü gibi peki niye çekiyorsun? Öyle bir film çektim ki harcadığım bataryayla filmi satsam köyü satın alırım... Çektiğin filmle harcadığın batarya kıyas edilmez. harcanan ömürle, kazanılan Allah ve ahiret kıyas edilmez.

Şu anki haletiniz buralı değildir. Bu tatmin irfan, feyz. Burda orayı yaşıyorsun. Burdan oraya gitmek ne oluyorsa ordan buraya gelmek de öyledir. Dıhye (as) cebaril as suretine giriyor o zaman. Girme hakkına sahiptir. Ruh ikizidir o zaman. Nasıl bir hayat yaşadıysa? Dıhyenin ikizi değil. Misal; çekirdek duruyor, yaprak deseki «ben varım», çiçek dese «ben varım».. çekirdek der ki: bensiz kendinizi ifade etmeyin. Çekirdek nasıl ki hepsinin hakikatıdır. İnsan da Nur-u Muhammediye, hakikat-ı muhammediye cihetiyle, Cebrailin de, Mikailin de, cehennemin, cennetin, onsekiz bin alemin de aslıdır insan. İnsan her şeyle girer. Ama herkesin insan şekline girme yetkisi yoktur.

İnsan çekirdektir. Dıhye as Levh-i mahfuzda en yakın olduğu için onun suretinde geldi. Dıhye'nin yapısı oydu. Hikmet vardı. Çünkü; bir melek, Hızır as, bir insan vs. rastgele bir simaya girmezler. İnsan bu kitabı rastgele insanlara anlattırmaz. Rastgele insanlarla Risaleleri size ulaştırmaz. Allah hakimdir, hikmet sahibidir. Çünkü; Allah'da tesadüf yoktur. Tesadüfte ayrı bir tecellidir. Dolayısıyla, o insanın ruhu onaylamadıkça Cebrail (as) giremezdi Dıhye suretine. Ama ona en yakın oydu. İnsan hepsine girebilir. Çünkü; insan cami-ül cem'dir. Aynı zamanda cami-ül ezdad'tır. Zıdların da cem'idir. Bütün alem insandadır ama insan aleme sığmamıştır...

Böyle tanımlanmış, böyle değer verilmiş bir insan gider kendini çöplükte harcar mı?